

**Tale til indvielse af vandkunst, Bjerringbro Kirke, d. 16.08.20.
af Bjarne B. Markussen.**

Vi står her omkring kunstværket – og det er unægtelig smukt – men er mere i det? Er der en betydning? I alt fald vil jeg prøve at give min tydning:

Først: Karret – det indre – det er af kobber. Hvorfor? Måske ligger der heri en henvisning til bibelhistorien. I husker Moses. Han fik til opgave at lede israelitterne ud af Egypten til det forjættede land. Vejen gik bl.a. over Det Røde Hav – havet, der har et rødt skær pga. kobberindholdet i de omgivende bjerge. Derfor kaldes det også for: Kobberhavet.

Gud åbner en vej gennem havet og befrier folket, og dermed bliver kobberhavet en redning for israelitterne.

Et kobberhav til befrielse og frelse – det er, hvad vi ser! Men er karret ikke dermed også forbundet med karret inde i kirken? – Jo! Døbefonten rummer det frelsende hav.

Skikkelserne. Hvem er de? Den store først. Er det en præst? Måske, men nej, det må være Jesus. For velsignelsen er jo intet værd, hvis ikke, det er ham, der gi'r den – og det uanset om det er dåb, konfirmation, vielse – eller det drejer sig om den velsignelse, der lyses over os, sidst i gudstjenesten. Det er ham, der velsigner!

Og så den lille. Den lille knæler, bøjer sig frem og spejler sig i vandet. Dåbens vand? Ja, måske? Men er det da en dåb? Nah, det er i alt fald ikke et spædbarn, og der døbes ikke. Men måske spejler den lille sig i dåbens gave – i den dåb, der er givet?

Men, der er mere: den lilles ryg har form som et kors. Det ser man tydeligt, når man kommer ud af kirkedøren eller kommer fra kirkegården. Det kan jo minde den, der går forbi, om dette: Husk, også du er mærket med korsets tegn og kan gå med Guds fred, med fred i hjertet.

Gå, men måske har vi først lyst til at sætte os, stikker fingrene i vandet og lytte til en sagte rislen. Det er livgivende, giver opmuntring og håb. Det giver lindring til et sind, der som den tørre jord, kan trænge til vand.

Vi rejser os igen, og beundrer det kunstværk, der er skabt, ser det i sammenhæng med pladsen, indgangspartiet, og fornemmer, at det hænger sammen også med kirkens indre. Derfor vil jeg også her, bringe et ord med ud fra kirken og sige med apostlen Peter: "Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Far, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb, ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde."

Tak for dette smukke og betydningsfulde kunstværk. Tak til Poul Due Jensens Fond for den fornemme gave og tak til alle jer, der har medvirket til, at vi i dag står med så smukt et resultat. Tak for ordet!